

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 31 de Maig 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Redacció i Administració, Concentració Republicana — Any I. — Núm. XIV

Es absurd que les lleis d'un poble, elaborades algunes voltes amb un fi d'egoisme particular, siguin les que han de servir de base en el reconeixement de la personalitat dels altres pobles. El Dret per la seva humanitat deuria ésser internacional, però d'una manera efectiva i no ficcia,

Convivències espirituals

La coincident, afinitat ideològica, entre els sectors més avançats dels pobles, fa possibles unes corrents importantíssimes de comprensió, que faciliten, clarament, la solució als problemes d'Humanitat.

L'esperit, que fins abans de la Gran Guerra, es mantenia gelós i es limitava a la simple obtenció, més probable, però ja d'un sentit rebel, d'alguna solució lògica i sobre bases reals, ara es fa sensible a les possibilitats d'una federació ampla de pobles europeus, que permetés una constant solidaritat i una jurisdicció equànim, evitant la reproducció de les lluites sagnants i fratricides.

Per fi, els homes, podran descobrir la seva llibertat, ofegada dessota els tants prejudicis societaris, i limitada a unes formes accidentals, ja racialment adherides, si aquesta Federació procura universalitzar unes disposicions legislatives, que reconeixin la individualitat sincera dels seus components, i cedeix a totes les classes socials, destriades i persistents, per la incipient organització dels pobles, tots els mitjans comuns que puguin menar-les per el camí d'obtenir una progressiva cultura física i moral.

L'oposició, que previament sembli que pugui tenir el projecte, serà dels que temen un uniformisme, consideren ja, com al màxim de perfecció, el reconeixement d'unes nacionalitats i que limiten l'essencialitat d'aquestes, a un lloc d'acció, a unes lleis, a una història i a una llengua, i que creuen impossible la convivència de l'esperit, que aquestes circumstàncies congrien, amb un esperit més universal que tendeixi a la identificació del perquè de la terra amb la vida dels humans.

Mentre les lleis dels pobles no venguin per fer possible aquesta solidaritat restarà en peu la constant amenaça dels que es creuen suprems, i continuarà la necessitat, indigna, en que ens veiem avui d'armar-nos per consolidar la pau.

Però és que també al considerar que la pau és aquesta somnolència d'avui, es parteix d'uns principis totalment equivocats.

Mentre restin problemes d'humanitat a solucionar, en que la seva liquidació definitiva no sigui convenient a una part determinada del poble, i mentre es negligeixi la importància dels fets naturals que determinen la creació individual, i no es consideri, com a fet lògic i legal, la necessitat dels pobles a disposar al seu lliure albir, la paraula de la pau serà un espantall que farà de cortina als armaments encarats contra la opinió.

Per això, precisa aquesta lluita disciplinada dels esperits interessats en disposar de la seva voluntat, com a força indestructible, per oposar-la, resoltament, a la minoria, que ja per natural seu, és contrària a tot progrés, i per a obtenir el seu reconeixement individual i influenciar en l'hora oportuna en la constitució federativa dels pobles.

A. DOT-ARXÉ

Comentari

L'Escola i la Llengua

Tot llegint treballs que fan relació a l'ensenyament del llenguatge, hem pogut constatar, en més d'una ocasió, i no cal mentir, amb veritable enveja, els fruits abundants, admirables, que en treuen d'aquest ensenyament, per exemple, els educadors de la nostra veïna república França.

Els qui llegeixin els treballs de redacció que fan els minyons francesos, als deu o dotze anys, i estiguin avesats a la forçada i artificiosa redacció dels nostres nois, necessàriament s'han de veure sorpresos que a tan tendres edats s'escriu amb

una perfecció que ja voldríem per els nostres batxillers!

El maneig de la frase, el coneixement del lèxic, com igualment la facilitat en compondre, dient tot el que volen dir, són, en aquests exercicis, qualitats obligades i gairebé sempre sense cap mèrit, com una cosa enterament natural. Podríem retreure, si la naturalesa d'aquest periòdic ens ho permetés, fragments diversos que corroborarien el que diem i ens farien a la vegada adonar-nos que alguns factors han d'obrar aquest miracle del saber dir i del saber escriure, en nois tan joves.

L'infant, en el llenguatge, és fidel i obediència a les lleis de l'herència i vida social. En països on la llengua és ben madura i envaeix tot el seu

ambient, emmotlla frases plenes d'art i vida, que vibren per l'aire espiritual de la nació i, com plasma vital, s'introdueixen en l'esperit de l'infant desvetllant-li aquest admirable do del saber expressar-se amb naturalitat i bellesa en la seva parla.

Llegint amb atenció les composicions escolars dels petits francesos, s'hi pot observar, tot seguit, la influència de la novel·la, del diari, de la revista, del parlar del carrer... i d'aquí, aquesta facilitat i preciosa auxili que troben les escoles franceses per a dotar als seus infants d'aquesta expressió tan rica i alhora literària.

A Catalunya una funesta i equivocada organització pedagògica, per part de l'Estat, obliga als seus petits ciutadans a aprendre el llenguatge, amb el qual han de bastir la seva educació primària, confegint sons i llegint gràfies que no els diuen res, per no comprendre-les. Fins a certa avançada edat, havent ja esmerçat malament els millors anys de la seva vida escolar, no entenen el llenguatge en que s'intenta educar-los, llenguatge que mai se'l poden fer seu, ni per tant pot esdevenir plasma vital del seu esperit.

En la formació del geni d'una llengua tot hi ha de convergir: una literatura viva i variada i l'absorció d'aquesta per el poble, per mitjà de les universitats, acadèmies, revistes, diaris, etc., i tot això acompanyat del sentiment de pàtria, puix que la llengua és el més autèntic mitjà que posseeix un poble per a manifestar-se; un poble que no cultiva la seva llengua i la deixa morir, és que no té, com a poble, res a dir, i per tant entra en el cementiri de la història.

L'escola, isolada de l'engranatge social, cometent l'absurditat d'emprar un llenguatge estrany a l'esperit de l'infant, forçosament ens ha de donar uns ciutadans sense expressió, com succeeix a Catalunya, on l'escola, en lloc d'ésser un factor social més, situat en el lloc que li pertoca, esdevé un lloc de passatemp, i afectant-li directament la responsabilitat de l'arrerassament cultural del nostre poble.

En aquest punt estem d'acord amb el nostre volgut col·lega «Gasetta d'Olot», quan, dirigint-se als joves que s'endiumengen amb simbòlics llacets, que amb certa coqueteria porten al trau de l'americana, tot amablement els hi pregunta: ja sabeu escriure i parlar bé el català? Nosaltres els hi fariem la mateixa pregunta, tot i convidant-los a omplir el buit que representa aquesta ignorància, en la seva educació ciutadana. Adhuc si algun jove vol inhibir-se d'aquest deure, amb l'excusa que no té mitjans per aprendre'l, nosaltres li avancem que en la redacció d'aquest periòdic hi trobarà, encara que modest, personal que amorosament i gratuïtament allionarien, en aquesta assignatura, a tot el jovent que a tal objecte ens comuniqui el seu desig.

DEMOPIL

CONSULTORI JUBERT

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

El problema de les aigües d'Olot

Ningú desconeix l'extroordinària importància que té el proveïment d'aigües potables i d'altra mena a les urbs, tinguin aquestes el nombre d'habitants que es vulgui. Naturalment que la quantitat d'aquest element que és necessària per a habitant i dia, és cosa que de cap de les maneres pot precisar-se per anticipat, si no es vol caure en errors lamentables i de conseqüències poc falagueres, perquè, ben senzill, el que regularitza aquesta quantitat no és tan sols el que atany a la alimentació i a la netedat individual i de les vivendes, sinó que també molts d'altres factors que es surten del cercle de l'Higiene privada per caure en el no menys important de l'Higiene pública, com són el regar i netejar els carrers, passeigs, places, per tal de que no s'aixequi la pols, que és un dels mitjans més fèrtils en la producció i propagació de les enfermetats; la neteja de les clavagueres, que si es fes, no deixaria de consumir una quantitat d'aigua prou important per ésser tinguda en compte; la seguretat personal i de les hisendes tampoc deixen de reclamar-hi la seva part, d'un modo especial en aquí Olot que estem orfes en absolut de servei d'incendis, ja que en l'actualitat ni tenim aigua, ni la poca de que es pot disposar té la pressió necessària per a que sigui eficaç: en aital sentit esglaià el meditar, una miqueta només, aquest aspecte del problema; l'embelliment dels jardins i passeigs també hi té que veure quelcom; les indústries totes, els regadius i per fi una multitud d'altres circumstàncies que fan que la quantitat d'aigua necessària per habitant i dia sigui molt diversa i que com he dit abans, no's pugui de cap manera precisar de primer antuvi.

Tot això fa, que en les poblacions de la importància i característiques d'Olot, de cap de les maneres, les entitats encarregades de resoldre un problema d'importància tan capdal hagin de mirar la mesura de tants o quants litres són necessaris per individu; sinó que ben al contrari en aital afer les seves mires deuen haver d'ésser més enlairades, no tinguent en compte les necessitats momentànies tan sols, ans bé esguardant les del esdevenir, per tal de que el treball esmerçat sigui profitós a l'Higiene i a l'economia de la població. L'aigua té d'ésser quelcom que no s'ha de mesurar, car l'abastament de tan preciós i indispensable líquid a les poblacions, representa una qüestió cardinal en Higiene pública i privada i és es mitjà amb que els municipis tenen que comptar per a la solució encertada dels problemes sanitaris. Es, doncs, per aquesta raó que sempre fa mal efecte sentir parlar de mesures i limitacions a un objecte que per la seva natura hauria d'ésser abundant.

¿Quanta aigua és necessària per habitant i dia? 80, 90, 100 litres?

La resposta és: la quantitat que es vulgui, sempre que sigui excessiva, que n'hi hagi quanta més millor.

L'aigua és element educatiu, és element industrial, és, en fi, un element imprescindible d'Higiene i tinguin present sempre, que amb l'augment de la seva petició hi va unit un augment total de l'estat de cultura d'una població.

Es evident, doncs, que no solament no s'ha de limitar la quantitat d'aigua per habitant i dia, sinó que en el seu lloc s'ha de mirar de fer els possibles que sigui il·limitada i sempre per sobre de la quantitat que es considera, per algú, com a suficient (100 litres) la que bé es podria donar com a mínima.

Solament així, és possible tenir un punt d'ovir que sigui suficient per a anar a la solució adequada d'un problema tan capdal per Olot; problema que tots el considerem primer entre els primers.

En assumpte d'aital importància, crec que tothom hi estarà conforme, no s'hi han d'escatimar els mitjans, per tal de solucionar-lo de la faïso més acabada possible i alhora ràpida.

Ja fa anys que la solució d'aquest afer ve preocupant a Olot; en data de 1908 el benemèrit i malaguanyat farmacèutic, aleshores conseller municipal, en Josep Soler Colomer (a. c. s.) va ésser qui proposà que es formulés l'expedient sobre la canalització i aprofitament de les aigües del manantial de Sant Roc; fou precisament ell el primer ciutadà i conseller, qui propugnà un projecte d'elevació de tals aigües, per el que li fou precís passar un veritable calvari abans que aital idea prengué estat municipal, el que no ocorregué fins molt més tard, cap a l'any 1911, si mal no recordo, data en la que altre ciutadà i model de consellers en Bartomeu Castanyer (que a. c. s.) va adonar-se de la capdal importància d'aital projecte, per el que va procurar encarrilar-lo i donar-li estat municipal, cosa que aconseguí de la manera més perfecte. Cap a l'any 1919 a causa del persistent eixut que es sofrí fou quan definitivament va pendrer en sèrio aquest assumpte i que no es deixà ja més, degut al no menys benemèrit ciutadà i infatigable i excel·lent conseller, l'amic En Caudi Agustí Trilla, qui juntament amb l'autor del projecte en Josep Soler, portaren ja a cap l'aixecament de les aigües de Sant Roc a l'any següent o sigui en 1908.

Olot, Maig de 1930.

(Acabarà.)

S. SALA

Aplec Excursionista

El diumenge dia 18 de Maig, tinguèrem ocasió d'assistir al IV Aplec Excursionista que les comarques Tarragonines celebren cada primavera, seguint una bella costum iniciada ara fa quatre anys.

Enguany, el ja tradicional Aplec ha tingut lloc vora les pedres venerables de Poblet, prop d'aquelles sagrades runes que són, a l'ensem, glòria i vergonya nostra.

Ja de bon matí del diumenge, les diverses carreteres que menen al secular Monestir, eren una veritable corrua d'autòmnibus que menaven catalans i més catalans de totes les contrades de Tarragona. N'hi havia de Valls, de Montblanc, de l'Esplugu, de Constantí, de Reus, de Barà, de Sarreal, de Prades, de totes les viles i ciutats encloses en aquelles catalaníssimes comarques.

Joventut! Molta joventut! Noies i joves, moguts no tant sols per la il·lusió de passar una jornada a ple sol i a recès de les verdejants muntanyes, sinó que també, i això és l'essencial, impulsats pel noble sentiment de la més fonda catalanitat.

Sardanes, ballets folklòrics, parlaments vibrants d'entusiasme, banderes — la nostra — que onejaven lliures al vent i llaçades en el cap i en el pit de les nostres donzelles... I tot això tenint per marc l'evocadora silueta de Poblet, sota un cel de maig prometedor de les més òptimes esperances...

Aquell matí, quan la cobla ens deixà oïr l'enyorada estrofa que diu:

*Som i serem gent catalana
tant si es vol com si no es vol,*

pensàvem que, tanmateix, havia tingut sobrada raó el poeta... Veus aquí, ens dèiem, aquest Monestir: fou edificat en el segle XII pel comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, en els inicis de la Nacionalitat Catalana; compta, doncs, prop de vuit segles. En el transcurs d'aquestes llargues anyades, ha pogut ésser testimoni de la major part de la nostra Història. Ha vist els nostres temps d'esplendor, de conquestes enllà de les mars i per les terres ibèriques, com també ha vist les maltempades de la decadència i d'esmortuïment nacional; en ell vingué a prendre concell i a orar a Santa Maria, l'alt rei En Jaume, abans d'empendre les seves heròiques gestes, portadores de la senyera barrada per totes les mars del món aleshores conegut; sota les seves voltes i les seves arcades ha vist passar-hi el més florit dels nostres monarques i concellers; ha estat guardador de les despulles de Joan I, Joan II, Pere IV, Anfòs II, Jaume I, i d'una manera ignominiosa, com un noble qualsevol, en lloc d'ésser-ho en la sepultura que ell mateix es feu construir en vida, les del dissortat Martí I l'Humà. Poblet ha vist l'entronització d'una dinastia forastera a casa nostra i, quasi momentàniament, com una inevitable conseqüència, el seu enderroc i el de Catalunya tota... Poblet ha passat pel saqueig, per l'incendi, per la profanació, per l'oblit, per la incúria vil i vergonyosa; però Poblet encara aixeca les seves pedres al cel, malgrat la vellúria i les ferides obertes, per vuit segles... Poblet és la imatge de l'ànima catalana...

I és que no són tant sols les pedres ço que perdura de Poblet. També perdura l'ànima que hi ha en elles, l'esperit i la nissaga dels homes que el varen bastir i que un jorn passaren gloriosos sota l'arc de la Porta Daurada.

Catalans a través dels segles; catalans malgrat les anyades d'esmortuïment i persecució; catalans... *tant si es vol com si no es vol* perquè no podem ésser altra cosa...

L'esperit que edificà Poblet continua. Damunt la Porta Reial hi ha un escut que és el que encara avui tots portem en el reconet més íntim del nostre cor; el català que es parlava el dia de l'Aplec com el que es parlà sempre, és el mateix *pus bell catalanesc del mon* del temps d'En Muntaner; aquell cel blau, aquelles muntanyes, aquella vall verdejant amb tots els colors de la primavera, són el mateix cel, les mateixes muntanyes i la mateixa vall que un dia esguardava el Rei Martí des dels finestrals del seu Palau, que avui encara s'aguanta mig en runes.

Amunt els cors amics! La Nacionalitat Catalana perdura encara!

R. PLA I CORAL

Montblanc, Maig 1930.

AMNISTIA! AMNISTIA! AMNISTIA!

Les Lletres

«La Vida d'En Joan Gralla» (un vilatà del XIX).
Narració biogràfica d'Amador Garrell

«La Vida d'En Joan Gralla» és un llibre interessantíssim; els seus capítols són tractats sobriament amb descripció profunda i una trama suggestiva; la realitat crua que traspuen, principalment l'intitulat «Aquella nit de Sant Antoni», dóna a la narració un interès simpàtic que situa l'obra en l'armari de les obres preferides.

«Joan Gralla», l'heròic anònim, és la *vida novel·lada* d'un liberal del temps de la Restauració i de la Regència, ha dit molt bé Pere Coromines, que comença el volum amb un pròleg crític de l'obra.

«Joan Gralla» és també un tractat de psicologia força bell, on batega tota una vida espiritual i neguitosa d'inconformisme.

A. D.-A.

Les Arts

Dijous passat, tingué lloc la inauguració de l'exposició de pintures que en el «Saló Citroën» tenen oberta els nostres bons amics i excel·lents artistes Gussinyé, Barnadas, Vila, Solé i Vilà, durant quinze dies, de set a nou de la vetlla, i d'onze a una del matí dels dies festius.

Augurem un vertader èxit.

La dignitat consisteix en ésser bon ciutadà i conscient del nostre pas per la vida

Vària

AHIR I AVUI, JAUME COMPTE
HA ESTAT AMB NOSALTRES

Jaume Compte ha estat unes hores entre nosaltres, contant-nos d'una manera anecdòtica la seva vida de supliciis. La seva sinceritat corprèn i confon a molts homes que l'escolten i que creuen que els dies que passen són una cortina sobre els pecadets.

Jaume Compte, amable, ens pregà de fer públic el seu agraïment a tots els olotins que treballaren per aconseguir l'alliberament dels presos polítics, i espera que no defallirem fins a aconseguir el dels presos socials; hi han uns vint-i-cinc homes, ens diu, que purgueu unes penes que no han comès, entre ells Guiot i Climent, que tothom sap la seva innocència.

A més, ens cal saber que la gràcia que el govern els ha de fer no és pas de gaire importància; a cap d'ells sobrepassen de dos els anys que manquen per declarar la seva llibertat preventiva.

ENS DIUEN DE FORA

Sentim haver de transcriure aquest solt que publica l'«Opinió». Però la veritat es pot dir sempre:

«Perquè hem tingut coneixement que l'«avinença» es realitza en veritat, volem dir ho.

Tot el que des de les planes de «La Publicitat» es diu ofenent a les de «La Veu de Catalunya», i des d'aquesta a aquella, és una mentida portada a cap per a sorprendre la bona fe dels catalanistes, que han arribat a creure en un manifest tan poc clar, tan confús, tan fet per a aprofitar-se'n com el manifest d'Acció Catalana.

Per avui, només volem cridar l'atenció dels interessats.

En els districtes forans s'està realitzant, amb tota velocitat, la unió de les forces de la Lliga Regionalista amb les d'Acció Catalana, per tal d'aconseguir una majoria efectiva electoral.

Els d'Acció Catalana, republicans segons ells afirmen, han fet pacte amb la Lliga, indubtablement monàrquica, segons les probes fins ara donades.

Acció Catalana, en comptes d'ajuntar-se a les forces republicanes, siguin on siguin; en comptes d'adherir-se a «Intel·ligència Republicana», prefereix anar de tronc amb la Lliga.

N'hi ha prou amb parlar amb elements d'Acció Catalana que resideixin fora de Barcelona, i, diran ben clarament les ordres que han rebut dels seus directors:

Primer, aconseguir una majoria electoral, maldament sigui monàrquica; tot, per tal d'assolir forces llocs en

el Congrés i en els Ajuntaments; la idea, l'opinió, l'ambient republicà no els interessa de cap manera...

Veurem el resultat.»

L. NICOLAU D'OLWER.

Ens plau reproduir de l'editorial del dia 30 d'aquest mes a «La Publicitat», signada per L. Nicolau d'Olwer:

«La manca de ciutadania va fer possible, vint-i-cinc anys enrera, el terrorisme de les bombes, després el terrorisme pistoler, després encara, el seu agreujament amb el pistolisme blanc; i en fi, com a síntesi i coronament de tot, la mateixa manca de ciutadania explica que uns homes civils, caiguts en el fetixisme del sabre, aplanessin els camins a la dictadura militar. Si una tal manca de ciutadania continua, ¿què en treurem que un dia o altre la llibertat ens sigui tornada? Sempre la tindrem a precari, i no serà res més que la treva entre dues dictadures, o, encara pitjor, la màscara enganyosa d'una dictadura permanent.»

Ens han tornat un símbol, però un símbol no és res, si no té un poble ben digne que camini darrera seu

Cinema, Teatre i Música

El diumenge passat, a l'Ideal Park, una pel·lícula d'Adolf Menjou. No cal dir que en el rol que li estava encomanat, hi feu l'artista francès una d'aquelles seves creacions personalíssimes. L'art de Menjou és ple de naturalitat; per això plau a molts dels que en el cinema miren no la bellesa dels actors, sinó el treball.

El seu comès valora la pel·lícula, ja que l'argument és poca cosa.

Teatre Principal.—Llástima que fossin unes parts de cine tant dolentes les que serviren de prelude a una atracció com la que actuava diumenge en el nostre primer col·liseum. Llevat d'uns nombres a càrrec d'un pallaso, que ens feu molt poca gràcia, el rest de la companyia complia bé llur comès, aconseguint un conjunt ben distret.

Nosaltres, que ens plauen els espectacles d'aquest caire, vàrem sortir ben satisfets de les sessions que donaren en el Teatre.

En el món, però, hi ha gustos molt diferents...

Per a diumenge, s'anuncia «Goyesca». Vé precedida de molta fama.

Si respon al reclam que d'ella es fa, podem preveure un èxit per a l'empresa.

Per a els propers dies de Pasqua, podran admirar de nou, els aimants del cinema, la bella producció «Ben-Hur» i la gran pel·lícula «El Angel de la Calle».

A. S.

Municipals

En sessió del prop passat dimarts la Comissió Municipal Permanent acordà:

Aprovar l'Apèndix al Cens de riquesa rural i pecuària. Trametre a la Diputació Provincial, informades favorablement, les reclamacions presentades al Padró de cèdules.

Passar al Negociat d'Hisenda els comptes de l'Administració del Cementiri corresponents a l'any 1929

Acceptar l'ofertament del terreny, cedit suara pel Reverend Pare Rector de les Escoles Pies, per l'alineació del carrer del Pare Roca.

Concedir el permís interessat per la Senyora Vidua Figueras per a practicar obres.

Desestimar la petició del senyor Alegret en la qual demanava que se li bestregui el remanent, al seu favor, amb motiu del lliurament de la calefacció del Teatre i tenint en compte les observacions del Senyor Agustí, s'autoritza el senyor Alcalde-Ordenador de pagaments per que la última consignació que se li deu, i que figurarà en el Pressupost pròxim, pugui pagar-se a principis d'any, mitjançant, però, que dit senyor respongui del compliment del Contracte i garanties annexes.

Passar a la Comissió especial d'Aigües la proposta del Negociat de Foment per adquirir canonades de ferro a l'objecte d'ampliar les conduccions d'aigües de St. Roc. Pagar d'Imprevistos, a proposta del Negociat d'Hisenda, les despeses que originarà el retorn de quantitats al Banc de Crèdit local d'Espanya.

Aprovar en principi dues transferències i l'habilitació d'un suplement de crèdit, amb el superàvit de la liquidació de l'any passat, i exposar-ho tot plegat al públic quinze dies per a reclamacions.

Autoritzar el senyor Conseller de Governació per la organització de les festes de Nostra Senyora del Tura.

Passar al Negociat Central la sol·licitud de l'Oficial Major de Secretaria en demanda de la jubilació que li pertany, i al Negociat de Foment, la signada per varis obrers, propietaris i veïns del carrer de Sant Cristófol i altres, suplicant la construcció d'una acera a cada costat del pont del Santa Magdalena i que siguin substituïdes les baranes per unes de ferro.

Aprovar una proposició del senyor Conseller de Cultura, encaminada a que es comuniqui als Mestres de Primera Ensenyança que insisteixin prop de les tendres criatures a ells confiades, l'amor al pròxim, el respecte al nostre bell parlar, a la propietat, a l'ornat públic i a les plantes i animals, i que es fixin cartells, amb advertiments adequats al cas, en llocs públics.

I, finalment, també fou aprovada altra proposta del mateix senyor Conseller, per tal que, amb la cooperació dels senyors comerciants i industrials de tots els rams de nostra ciutat, centres i societats culturals i recreatives i professorat de tots els centres d'ensenyança, es facin els treballs necessaris per obrir una subscripció, encapçalada per l'Ajuntament, amb la finalitat de que puguin visitar l'Exposició de Barcelona el major nombre d'alumnes i aprenents que, per ésser de famílies humils, llurs pares no poden sufragar tals despeses. Digué el senyor Capdevila que tota vegada que hi havia convocada una reunió per l'organització de Colònies Escolars, s'hi podria a l'ensens parlar de ço que fa referència a la proposició dita.

Acabats els assumptes, la Presidència aixecà la sessió.

Els Esports

FUTBOL

Per a demà s'anuncia un partit amistós entre el nostre primer equip i «F. C. Bisbal».

■ Es molt probable que per la propera Pasqua Granada ens visiti una potent selecció del C. D. Europa, de Barcelona.

■ Per a data propera, la Directiva de l'Olot F. C. ha tingut la lloable iniciativa, d'organitzar un gran partit pro-presos.

Sabem que altres entitats estan organitzant altres actes, el producte dels quals es destinaria al mateix fi.

EXCURSIONISME

Diumenge passat es portà a cap l'anunciada excursió a la Mare de Déu del Mont.

Passaven del centenar els excursionistes. Si bé el dia no presentava ésser massa bo, hom arribà sens novetat a la cima de la muntanya. Fou al cap de poc d'haver-hi arribat, que una pluja fina i persistent caigué tota la resta del matí, obligant als excursionistes a restar dintre el santuari. Cap al tard, hora de la partida, la pluja parà, ço que permeté fer la tornada sense que ningú es mullés, car quan es tornà a posar a ploure, tothom estava ja instal·lat còmodament dintre els autos.

El mal dia i quiscuna altra causa, feren que no pogéssim disfrutar com es feu en altres excursions.

Ens falta encara l'Amnistia per els presos socials

D'ací i d'allà

Aprofitant la seva estada a la nostra ciutat, aquest vespre, a dos quarts de deu, en el Centre Obrer, i demà a les onze del matí, en la «Concentració Republicana», En Jaume Compte ens parlarà en conversa íntima del seu pas per la presó.

■ No sabem si ha estat amb el beneplàcit del senyor Alcalde, però hem vist desaparèixer les escales de Sant Francesc, per l'escampada de runes que hi ha fet, ple de zel, un senyor que ens diuen que és empleat del municipi.

Així ja no trobem estrany que quan plou quedi plena de pedruscall la font del Conill.

Aquest bon senyor aconsegueix, amb economia de pessetes, traslladar els maons de les parets de casa seva. Ja és un bon mitjà.

EN EL BAR DEL PARC

TELEFON, 48

HI TROBAREU HABITACIONS I CUINA CASOLANA, A BONS PREUS.

■ L'Alcaldia fa públic que la Permanent ha aprovat tres suplementes de crèdit, el primer, amb el superàvit disponible resultant de la liquidació del pressupost darrer; el segon, per transferència al Banc de Crèdit Local de la quantitat destinada i no invertida en les obres complementàries del Grup Escolar, i que és destinada a amortització anticipada de l'Emprèstit fet a aquest banc, i el tercer, per transferència de la consignació que figura en el pressupost vigent per la portada d'aigües, i que passa com a primera partida a la consignació per a la construcció d'un dipòsit nou regulador de les aigües de Sant Roc. Estaran de manifest al públic durant quinze dies als efectes de reclamació.

BARBERIA de Robert Lladó

Passeig de BLAY, 51.

Serveis esmerats i higiènics—Locions de les millors marques nacionals i estrangeres—Masatge facial i elèctric.

■ L'«Associació d'Indústries Derivades del Porc de la Província de Girona», ens prega l'inserció de la següent nota:

El dia 23 d'aquest mes la «Gaceta de Madrid» va publicar una R. O. de Governació autoritzant la matança de porcs i fabricació de embutits durant tot l'any. Ha estat, doncs, un triomf de la «Secció d'Indústries Modernes del porc» de Madrid, que apoiada per nombroses adhesions, entre les quals es compta l'«Associació d'Indústries Derivades del porc de la província de Girona» ha pogut convèncer el Senyor Ministre del ram, en vista de la quasi unanimitat a favor de la llibertat de matança.

El dubte d'una possible prohibició ha estat una de les causes de la deprecació que han experimentat els porcs, en aquests darrers temps. Els nostres pagesos podran dedicar-se, doncs, a la cria i engreixament d'aquest bestiar, esvai el dubte, tota vegada que serà permesa la matança tot l'any.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmia, sol d'altura, etc.—Raigs X

GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

■ El poble de Sant Pere de Vinya, demà celebra la festa de Sant Isidre amb ofici, processó i sardanes, havent-hi contractada l'estudiosa cobla orquestra «La Principal Olotina».

■ El moviment registrat durant la darrera quinzena, ha estat de quatre morts, vuit naixements i cinc matrimonis.

■ En una casa del carrer de l'Aigua s'enfondrà el sostre d'un dels pisos, i sofriren ferides lleus dues criatures que s'hi trobaven.

■ El Roser de les Preses, amb tot i la inclemència del temps, es vegé molt concorregut.

■ Demà estaran obertes les farmàcies dels senyors Ros i Llach.

CONSULTORI- JUBERT MÈDIC-QUIRÚRGIC

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

■ Demà sols estaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

■ La cobla orquestra «La Principal Olotina» que n'és director el nostre amic en Mariano Espígol, acaba d'ésser contractada a Berga (Colonia Rosal), per els dies 25, 26 i 27 de Juliol. I per els dies 15 i 16 d'Agost a La Tallada.

■ A Sant Joan les Fonts, per celebrar-hi una festa de carrer, s'ha contractat a l'acreditada cobla-orquestra «La Principal de Perelada», per els dies 14 i 15 del proper Juny.

■ Demà, a dos quarts de vuit del matí, en el Passeig de Blay, tindrà lloc el Certamen Aucellista que anyalment celebra «La Unió Pajaril Olotense».

Impremta de Pere Aubert. Olot

Magatzems de Robes **CASA NYERA**

DE

JOAN GUITART

La Casa de les Novetats. - Senyora: Abans de comprar, visiti aquests Magatzems

Carrer de l'Aigua, 10 ————— OLOT

Hotel-Restaurant de Sant Sebastià

PALAFRUGELL

**Situat en el millor lloc
de la Costa Brava. - Teléfon, 7**

LINCOLN

Xampany garantit de Cava

Caves Sant Sadurni de Noya

Dipositari: ESTEVE HOSTENCH.-- OLOT

RADIO GRAMOLA

“LA VOZ DE SU AMO”

Única en elegància i sonoritat.

Una meravella tan en radio com en discos.
Gran Premi en l'Exposició de Barcelona 1929

Esteve Molas

Clivillers, 21.—OLOT

DEMANEU UNA AUDICIO
I US CONVENCEREU QUE ES LA MILLOR

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000,000 de pessetes, totalment desemborsat

Casa Central: BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3 i 5
Direcció telegràfica i telefònica: «COMBANK»

Sucursal d'OLOT: Sant Rafel, 4.-Teléfon, 22

Compra-Venda de tota classe de Valors
de contractació corrent.

Negociem tots els cupons dels Deutes Ferroviaria
i de l'Estat, de Venciment Primer de Juliol vinent

Caixa d'Estalvis { A la vista, 3 per cent anual
A sis mesos 4 » » »
A un any 4 1/2 » » »

Comptes Corrents - Cambra Acuirada - Dipòsits
de Valors i totes les demés operacions
de Banca i Borsa

ENTITATS ASSOCIADES:

BANC DE PRÉSTECES I DESCOMPTE
BANC INTERNACIONAL D'INDUSTRIA I COMERÇ

EL DE MÉS RENDIMENT i **EL MÉS ECONOMIC**

SABO LA PICADORA

DE VENTA EN TOTS ELS BONS ESTABLIMENTS

EL MÉS BO